

- kuna Ungari on vastu võtnud keelu, mille kohaselt tegevus, mis käsitleb seksuaalkultuuri, suguelu, soolist sättuvust ja seksuaalset arengut, ei tohi olla suunatud sünnijärgsele soole vastavast identiteedist kõrvalekaldumise või soovahetuse või homoseksuaalsuse edendamisele, siis on ta rikkunud siseturu teenuste direktiivi 2006/123/EÜ artikleid 16 ja 19, Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 56 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 1, 7, 11 ja 21.
2. Kuna Ungari on vastu võtnud punktis 1 viidatud eeskirjad, siis on ta rikkunud Euroopa Liidu lepingu artiklit 2.
3. Kuna Ungari on kehtestanud asutusele, kellel on vahetu juurdepääs registreeritud isikuandmetele, kohustuse teha selleks õigustatud isikule kättesaadavaks lapsi ahistanud, nende soolist enesemääramisõigust rikkunud või soolise moraaliga vastase kuriteo toime pannud isikute registreeritud andmed, siis on ta rikkunud isikuandmete kaitse üldmääruse (EL) 2016/679 artiklit 10 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 8 lõiget 2.
4. Mõista kohustukulud välja Ungarilt.

Väited ja peamised argumendid

Ungari parlament võttis 15. juunil 2021 vastu 2021. aasta LXXIX. seaduse teatavatesse seadustesse muudatuste tegemise kohta seoses pedofiilidest kurjategijate vastaste rangemate sanktsioonide ning laste katsega (a pedofil bűnelkövetőkkel szembeni szigorúbb fellépésről, valamint a gyermekek védelme érdekében egyes törvények módosításáról szóló 2021. évi LXXIX. törvény), mis jõustus 8. juulil 2021. Seadus sisaldab mitut erinevate õigusnormide muudatust, mis käsitlevad muu hulgas audiovisuaalmeedia teenuseid, reklaami, e-kaubandust ja haridust. Muudatustes nähakse ette mitu keeldu ja piirangut seoses sünnijärgsele soole vastavast identiteedist kõrvalekaldumiste või soovahetuse või homoseksuaalsuse edendamise ja/või näitamisega.

Komisjon alustas 15. juulil 2021 Ungari vastu seoses 2021. aasta LXXIX. seadusega kohustuste rikkumise menetluse.

Kuna komisjon leidis, et Ungari vastus ei ole rahuldav, siis saatis ta kohustuste rikkumise menetluse järgmises etapis 2. detsembril 2021 Ungarile põhjendatud arvamuse.

Kuna komisjon leidis, et põhjendatud arvamusele antud vastus ei ole rahuldav, siis otsustas ta pöörduda Euroopa Kohtusse, selleks et kohus tuvastaks, et Ungari on rikkunud oma kohustusi, mis tulenevad audiovisuaalmeedia teenuste direktiivi 2010/13/EL artiklist 2, artikli 3 lõikest 1, artikli 6a lõikest 1, artikli 9 lõike 1 punkti c alapunktist ii, elektroonilise kaubanduse direktiivi 2000/31/EÜ artikli 3 lõikest 2, siseturu teenuste direktiivi 2006/123/EÜ artiklitest 16 ja 19, isikuandmete kaitse üldmääruse (EL) 2016/679 artiklist 10, Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklist 56 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitest 1 ja 7, artikli 8 lõikest 2 ning artiklitest 11 ja 21, samuti Euroopa Liidu lepingu artiklist 2.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2000. aasta direktiiv 2000/31/EÜ infoühiskonna teenuste teatavate õiguslike aspektide, eriti elektroonilise kaubanduse kohta siseturul (direktiiv elektroonilise kaubanduse kohta) (EÜT 2000, L 178, lk 1; ELT eriväljaanne L 3/25, lk 399).

⁽²⁾ ELT 2006, L 376, lk 36.

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2010. aasta direktiiv 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv) (ELT 2010, L 95, lk 1).

20. detsembril 2022 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Slovaki Vabariik

(Kohtuasi C-773/22)

(2023/C 54/20)

Kohtumenetluse keel: slovaki

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: advokaadid L. Armati, R. Lindenthal ja M. Mataija)

Kostja: Slovaki Vabariik

Hageja nõuded

- tuvastada, et kuna Slovaki Vabariik ei ole Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta ⁽¹⁾ artikli 2 lõiget 3, artikli 6 esimese lõigu punkti b, artikli 7 lõiget 4, artikli 14 lõikeid 1 ja 4, artikli 35 lõiget 3, artikli 41 lõike 1 punkti c, artikli 42 lõike 2 punkte a, c, f ja j ning artikli 50 lõiget 1 koostoimes VII lisa punktiga d ning artikli 55a lõikega 2 riigisisesse õigusesse nõuetekohaselt üle võtnud, siis on Slovaki Vabariik rikkunud nendest direktiivi sätetest tulenevaid kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Slovaki Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 2005/36/EÜ ülevõtmise tähtaeg lõppes 20. oktoobril 2007 ning direktiivi 2013/55/EL ⁽²⁾, millega muudeti direktiivi 2005/36/EÜ, lõppes 18. jaanuaril 2016. Slovaki Vabariik ei ole direktiivi 2005/36/EÜ artikli 2 lõiget 3, artikli 6 esimese lõigu punkti b, artikli 7 lõiget 4, artikli 14 lõikeid 1 ja 4, artikli 35 lõiget 3, artikli 41 lõike 1 punkti c, artikli 42 lõiget 2 ning artikli 50 lõiget 1 koostoimes VII lisa punktiga d ja artikli 55a lõikega 2 riigisisesse õigusesse üle võtnud või ei ole neid nõuetekohaselt üle võtnud.

⁽¹⁾ ELT 2005, L 255, lk 22.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. novembri 2013. aasta direktiiv 2013/55/EL, millega muudetakse direktiivi 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta ning määrust (EL) nr 1024/2012 siseturu infosüsteemi kaudu tehtava halduskoostöö kohta (ELT 2013, L 354, lk 132).